

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC113
Zaaknummer Toetsings- en Adviescommissie 1997/05

datum uitspraak 24/12/2012

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling) het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

de verzoekster,
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoekster,

te voldoen door:

de verweerder,
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige in de R.-K. Kerk Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 19 april 2012, tezamen met het advies van de Toetsings- en Adviescommissie (hierna te noemen: TAC) d.d. 9 oktober 1997 met zaaknummer 97/05 waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 27 februari 1998, waarin verweerder te kennen geeft de grondverklaring over te nemen.

In reactie op het aan verweerder toegezonden antwoordformulier heeft verweerder bij brief van 24 mei 2012 te kennen gegeven niet akkoord te zijn met de door verzoekster ingediende aanvraag tot compensatie. Verweerder legt aan die stelling ten grondslag het gegeven dat in 1998 na overboeking aan verzoekster van het bedrag van fl.87.000,-, de zaak definitief was afgedaan. Als bijlage bij deze brief zond verweerder een brief van 9 april 1998 mee, waaruit blijkt dat verzoekster het bedrag van fl.87.000,- heeft ontvangen.

Op 9 oktober 2012 is door de griffie van de Compensatiecommissie de brief van verweerder d.d. 5 oktober 2012 ontvangen, waarin een passage wordt geciteerd uit een brief van 5 maart 1998.

Bij brief van 1 november 2012 heeft verzoekster haar beweegredenen om een aanvraag tot compensatie in te dienen uiteengezet.

De voorzitter van de Compensatiecommissie heeft in zijn brief van 12 november 2012 aan verweerder een afschrift gevraagd van de vorenbedoelde brief van 5 maart 1998, waaruit verweerder had geciteerd. Bij brief van 14 november 2012 van de zijde van verweerder is een afschrift ontvangen van de brief van 5 maart 1998.

Verzoekster heeft tenslotte in haar brief van 23 november 2012 afschriften gestuurd van haar brief van 21 november 2012 gericht aan verweerder.

Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoekster aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft zich aan de Compensatieregeling onderworpen. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

2.1 Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de TAC in haar advies van 7 oktober 1997 zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de TAC gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoekster heeft (wijlen) [aangeklaagde] (hierna te noemen: [aangeklaagde]) ontmoet tussen haar achtste en haar twaalfde jaar. Bij een bezoekje aan [aangeklaagde], waartoe verzoekster was uitgenodigd, heeft [aangeklaagde] de deur op slot gedaan en verzoekster vervolgens op een kast gezet. Hij heeft toen geprobeerd met zijn hand haar vagina binnen te dringen. Verzoekster heeft er toentertijd met niemand over durven spreken. Enige tijd later is verzoekster door de politie ondervraagd. In haar angst en in haar verwarring heeft verzoekster toen ten overstaan van de politie ontkend dat zij ook slachtoffer was van [aangeklaagde]. Vast is komen te staan dat [aangeklaagde] bij vonnis van 27 juni 1961 voorwaardelijk is veroordeeld tot zes maanden gevangenisstraf met een proeftijd van drie jaar. De TAC heeft in haar advies verweerder geadviseerd om fl.87.000,- over te maken aan verzoekster ter vergoeding van door verzoekster gemaakte en nog te maken kosten voor therapeutische hulp.

Een door verzoekster gevraagde symbolische vergoeding in verband met erkenning van het ondergane leed, heeft de TAC afgewezen, omdat de klachtenprocedure niet voorziet in schadeclaims voor geleden immateriële schade.

2.2 In reactie op het advies van de TAC d.d. 7 oktober 1997 heeft verweerder bij brief van 27 februari 1998 aan verzoekster te kennen gegeven het advies van de TAC over te nemen. De brief wordt beëindigd met de volgende passage:

“In de hoop dat u op deze wijze en met de voorgestelde financiële vergoeding akkoord kunt gaan [...] wacht ik op uw reactie, uw

akkoordverklaring en schriftelijke bevestiging dat u van verdere procedures afziet, waarna ik opdracht zal geven aan onze Procedure in Boxtel het gestelde bedrag van fl.87.000,-- aan u over te maken.”

2.3 In antwoord op de hiervoor geciteerde passage uit de brief van 27 februari 1998, is door verzoekster (en haar vertrouwenspersoon) een brief opgesteld, gedateerd 5 maart 1998. In deze brief wijzen verzoekster en haar vertrouwenspersoon op het feit dat verweerder beoogt een finale kwijting overeen te komen en dat dat in deze kwestie juridisch gezien niet op zijn plaats is. Verzoekster en haar vertrouwenspersoon besluiten hun brief echter als volgt:

“Dit duidelijk gesteld hebbende, kan ik u berichten dat [de verzoekster] heeft besloten dat zij zich zal houden aan uw wens. Zij zal afzien van alle verdere contacten met of claims aan u of uw orde, wanneer u de beslissing van de gedelegeerde en de TAC hebt uitgevoerd.”

3. Beoordeling Compensatiecommissie

3.1 Het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden is door verzoekster geleverd door overlegging van het schriftelijke advies van de TAC, gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoekster tegen [aangeklaagde] met zaaknummer 97/05, waarin de klacht gegrond is verklaard, voorzien van de schriftelijke beslissing van de kerkelijke gezagsdragers van de aangeklaagde tot overname van het advies.

3.2 Gelet op het jegens verzoekster gepleegde seksueel misbruik, bestaande uit een eenmalige poging tot binnendringen met de hand, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan, zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 2, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 2 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt. Nu vast is komen te staan dat sprake is geweest van een poging tot binnendringen, kan een indeling in categorie 4 niet aan de orde zijn. Dit neemt niet weg dat het jegens verzoekster op jonge leeftijd aangedane seksueel misbruik zeer afkeurenswaardig is en tot verstreckende gevolgen kan leiden, zoals ook in het geval van verzoekster door de TAC in haar advies uitdrukkelijk is onderkend.

3.3 Uit de passages van de brieven, zoals genoemd onder 2.2 en 2.3 en in onderlinge samenhang beschouwd, valt naar het oordeel van de Compensatiecommissie af te leiden dat het de bedoeling van partijen is geweest om finale kwijting overeen te komen ter zake van de betaling vanwege het verzoekster aangedane seksueel misbruik. Verzoekster, die werd bijgestaan door een vertrouwenspersoon en die -zo leidt de Compensatiecommissie af uit de brief van 5 maart 1998- zich bewust moet zijn geweest van de reikwijdte van het verlenen van finale kwijting, heeft door middel van het mede ondertekenen van deze brief te kennen gegeven in te stemmen met finale kwijting. Een redelijke uitleg van de in de brief van 5 maart 1998 gekozen bewoordingen kan immers in de visie van de Compensatiecommissie tot geen andere conclusie leiden dan dat verzoekster (bijgestaan door haar vertrouwenspersoon) bij het ondertekenen van de die brief de uitdrukkelijke bedoeling heeft gehad een definitieve regeling te treffen in het kader van het jegens verzoekster gepleegde misbruik.

Naar het oordeel van de Compensatiecommissie leidt deze uitleg in de gegeven omstandigheden niet tot een naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar resultaat.

3.4 Nu ervan uit dient te worden gegaan dat verzoekster en verweerder jegens elkaar finale kwijting hebben verleend, dient de aanvraag voor een aanvullende compensatie in verband met artikel 4 van de Compensatieregeling te worden afgewezen. Dit artikel bepaalt immers dat een beroep op de Compensatieregeling niet openstaat voor aanvragers die reeds eerder een compensatie van de dader óf van de desbetreffende RK-instelling kregen en daarbij tegenover de dader óf de RK-instelling finale kwijting verleenden.

3.5 De omstandigheid dat verzoekster in haar brieven van 1 november 2012 en van 21 november 2012 aan verweerder (waarvan zij een afschrift heeft gestuurd aan de griffie van de Compensatiecommissie), erop wijst dat zij weliswaar de brief van 5 maart 1998 met daarin de clausule voor finale kwijting heeft ondertekend, maar dat zij er ten tijde van ondertekening slecht aan toe was, brengt de Compensatiecommissie niet tot een ander oordeel. Voor zover verzoekster betoogt dat op het moment van het ondertekenen van de brief van 5 maart 1998, waarin finale kwijting is verwoord, sprake was van een wilsgebrek, volgt de Compensatiecommissie verzoekster op dit punt niet, nu van een wilsgebrek niet is gebleken en verzoekster ten tijde van de ondertekening werd bijgestaan door haar vertrouwenspersoon.

3.6 Dit brengt de Compensatiecommissie tot de conclusie dat het onderhavige verzoek tot compensatie moet worden afgewezen.

4. Overwegingen ten overvloede

4.1 De Compensatiecommissie ziet aanleiding aan haar hierboven weergegeven oordeel nog de navolgende overwegingen toe te voegen.

Indien de Compensatiecommissie niet tot het oordeel zou zijn gekomen dat sprake was van finale kwijting, zou de Compensatiecommissie zijn gekomen tot een te adviseren betaling van het in categorie 2 vastgestelde bedrag van €7.500,--. De Compensatieregeling voor seksueel misbruik biedt binnen categorie 2 geen ruimte aan de Compensatiecommissie om te beoordelen of er al dan niet sprake is van (substantiële) vermogensschade.

4.2 De Compensatiecommissie wijst er voorts op dat krachtens artikel 4 van de Compensatieregeling een eerder ontvangen bedrag in mindering zou moeten worden gebracht op een nog te ontvangen compensatie. Dit zou in het onderhavige geval erin hebben geresulteerd dat geen te adviseren bedrag voor betaling zou zijn overgebleven.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag, gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling en gelet op de onder 3 genoemde overwegingen, dient te worden afgewezen.

5.2 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoekster, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot het advies om de aanvraag tot compensatie van verzoekster af te wijzen.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H. (voorzitter), mr. K.H. F., de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S., griffier, op 24/12/2012 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter

